Понад хмари! Понад хмари, брате!
Вийди в гори з навісної хати!

На верхах самотніх там ще тихо,
не зайшло туди ще людське лихо.

Не витають там весняні чари,
вітер там горою, низом — хмари.

Але кращі там сніги лискучі,
ніж на долах повінь, град і тучі.

Краща студінь, пустка там сонлива,
ніж весна на долах нещаслива.

Тихий світ там буде твій учитель,
сам ти — свій суддя і потішитель!

1899